

ISSN 2559 – 3870

ISSN-L 2559 – 3870

ȘTRUMFFY

NR. 3, SEPTEMBRIE 2017, ODOBEȘTI

Revistă de promovare a activităților desfășurate în învățământul preșcolar și primar, schimb de experiență, activități cu părinții, modele de lucrări practice pentru diferite evenimente și proiecte, descrierea unor parteneriate desfășurate la nivel local

COORDONATORI :

**GHETLA VIOLETA – GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 1 ODOBEȘTI,
VRANCEA**

PRICOPE LUMINIȚA GEANINA - ȘCOALA PRIMARĂ PĂDURENI

JARIȘTEA – VRANCEA

COLABORATORI:

**BRUMĂ CRISTINA - ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 CIOCÂRLIA-
CONSTANȚA**

**ȘERBU GEORGIANA ALEXANDRA - GRĂDINIȚA CU PROGRAM
NORMAL SCÎNTEIA - JARIȘTEA – VRANCEA**

ISSN 2559 - 3870

ISSN–L 2559 - 3870

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 1 ODOBEȘTI – VRANCEA

STR. SMÂRDAN, NR.91

TEL. 0237.675.366

ARGUMENT

Ideea nașterii acestei reviste a venit din dorința de a împărtăși cu colegii de breaslă experiența dobândită la catedră în cei 20 de ani de activitate.

Schimbările petrecute de-a lungul timpului în sistemul de învățământ românesc au adus noi și noi provocări în ceea ce privește :

- Modul de abordare a activităților la grupă – trecându-se de la sistemul clasic, tradițional, la planificarea și desfășurarea activităților în manieră integrată
- Pregătirea, organizarea și desfășurarea activităților extracurriculare - explozia de parteneriate și colaborări cu diferite instituții la nivel local
- Amalgamul de auxiliare apărute pe piață

Acestea sunt doar câteva aspecte care au dus la modelarea continuă a noastră, a cadrelor didactice, modelare ce este continuă și fără de care nu se poate. Desigur, toate aceste schimbări au survenit datorită evoluției vieții, cu toate aspectele ei.

Pe lângă aceste aspecte, personal, cred că cea mai mare provocare din ultimul timp, o reprezintă timpul, gestionarea lui în cadrul familiei și tipul relațiilor interumane rezultate. Timpul poate fi cel mai bun aliat în sudarea relației părinți-copii, vorbind aici de timpul de calitate petrecut împreună, însă, așa cum știm cu toții, el poate deveni și cel mai mare dușman atunci când este gestionat greșit și părinții se îndepărtează de copii.

În paginile acestei reviste, colaborând cu colegi din învățământul primar și preșcolar din mai multe unități din județ și din țară, dorim să promovăm activitățile desfășurate la clasă cu preșcolarii și școlarii claselor 0-IV, să împărtășim din activitățile cu părinții, schimburi de experiență, descrierea unor parteneriate desfășurate, modele de lucrări practice pentru diferite ocazii (colaje, felicitări pentru 1 și 8 martie, Paște, Crăciun etc.), provocări și soluțiile pe care noi le-am abordat etc.

Fie ca ceea ce publicăm să vă inspire și să vă ajute pe viitor în demersul didactic!

De la lucrurile mărunte se ajunge la cele mărețe! Împreună ne inspirăm, lucrăm, împărtășim, modelăm viitorul!

Deoarece este o revistă dedicată atât cadrelor didactice, dar și părinților, veți regăsi și materiale dedicate acestora.

P.S. : Fiecare persoană care publică în această revistă este răspunzătoare pentru materialele scrise

DESPRE SENTIMENTUL DE A FI "DOAMNA"

Prof. Ghetla Violeta
Grădinița cu P.P. Nr. 1 Odobești

Începutul unui nou an școlar... Emoții... Bucuria revederii copiilor începe să îmi inunde fiecare celulă din corp... De ce? Pentru că mi-a fost dor de ei, pentru că îmi sunt dragi, îi iubesc, vreau să văd cât au mai crescut în vacanță, vreau să văd dacă și lor le-a fost dor. Pentru că fiecăruia i-am dăruit o fărâmbă din sufletul meu... fiecăruia i-am picurat în fiecare zi iubire necondiționată... Sunt incompletă fără ei...

*Se deschide ușa... și...deodată, se aude :"**Bună ziua, Doamna! Mi-a fost tare dor de tine!**". Un salut energic, plin de bucurie, de care îmi era tare dor!*

*Zâmbetul larg, ochisorii luminoși, brațele întinse să mă cuprindă într-o îmbrățișare stânsă îmi dovedesc, încă o dată, că nimic nu e mai prețios decât dragostea sinceră și intensă de care sunt capabili copiii. Pentru a nu știu câta oară îmi amintesc motivul pentru care mi-am dorit să devin "DOAMNA": **PUR ȘI SIMPLU PENTRU CĂ ÎI IUBESC!***

Cine nu practică această meserie din dragoste pentru copii nu rezistă în rândul cadrelor didactice. Trebuie să fii pasionat de copii, de ceea ce îți pot oferi și să îți dorești în fiecare secundă să le dăruiești tot ce este mai bun!

*Am învățat de-a lungul anilor că cea mai importantă este **încrederea**. Părinții doresc să găsească, încă din prima zi, un cadru didactic sigur pe sine, care știe cu ce se confruntă, dar totodată știe și ce are de făcut... un cadru didactic care să le inspire încredere, atât lor, dar și copiilor. Din momentul în care intră pe ușă, fiecare părinte își dorește să poată vedea un mediu primitor și o doamnă educatoare care să emane căldură, speranța că va fi bine, că puiul său va fi într-un loc în care să i se ofere siguranță, iubire, atenție.*

*Iar asta își dorește **FIECARE** părinte! Și un cadru didactic bun trebuie să reușească să dăruiască toate acestea celor 20-25-30 de copii care calcă pragul clasei.*

Deseori am auzit : "Eu abia mă descurc câteodată cu cei 2-3 copii ai mei acasă! Cum o să se descurce doamna cu atâți? O să poată lucra cu

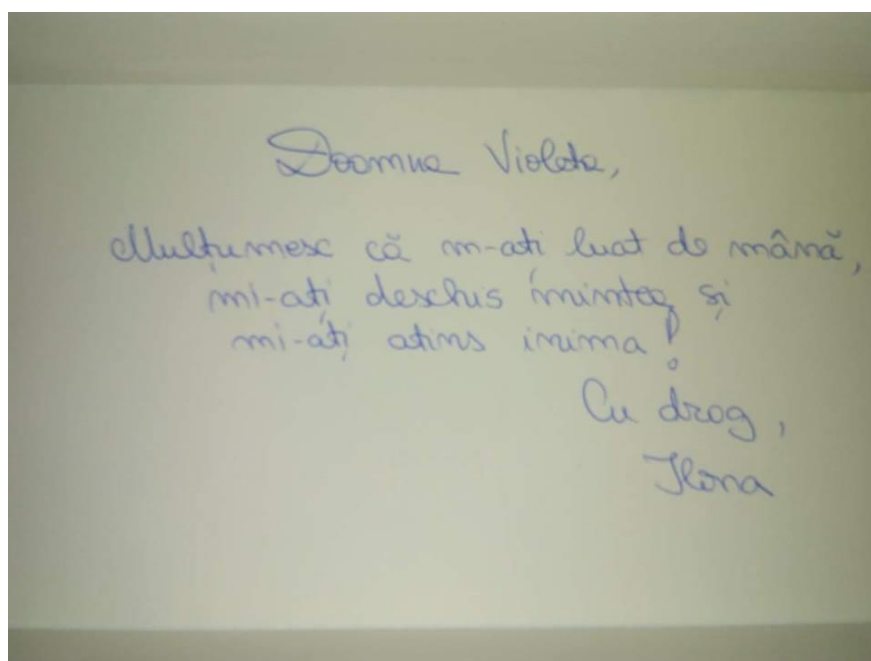
toți? O să îi poată asculta pe toți?”. De fapt, temerea lui, ca părinte, este dacă tu, doamna, o să îi poți acorda suficientă atenție copilului SĂU... dacă vei avea timp să lucrezi și cu fetița/băiatul său... dacă el, copilul său, se va simți iubit, așa cum știe că el îl iubește. Primele zile sunt cele mai importante pentru a construi această încredere, iar testul timpului își va spune cuvântul peste ani!

Iubesc momentele în care copiii, plecați la școală, vin să o viziteze pe ”prima lor doamnă” și asta pentru că le-a fost dor. Dor de cea de-a doua mamă, dor de ceea ce le oferea aici, la grădiniță.

Răsplata cea mai mare pentru un cadru didactic este să știe că a lăsat o urmă în viața fiecărui copil care a trecut pragul clasei sale, că, fiind primul care l-a modelat suletește și din punct de vedere educațional, i-a influențat primii pași către integrarea în societate.

Când, după ani și ani, copilul devenit adult îți mulțumește pentru ceea ce i-ai oferit la început de drum, își exprimă recunoștința, îți zâmbește și te îmbrățișează atunci când te vede, înseamnă că ți-ai făcut datoria.

Dragi părinți...

Prof. Brumă Cristina
Școala Gimnazială nr. 1 Ciocârlia – Constanța

***Tu, părinte, nu îți educa întâi copilul, educă-te pe tine, căci el
oricum îți va semana și te va urma***

Dragi părinți, vom porni împreună cu copiii dumneavoastră într-o nouă aventură în lumea învățării. Începutul este greu indiferent în ce tabără te vei afla. Fie că ești părinte, fie că ești cadru didactic protejarea copilului este fără îndoială, atât punctul comun, cât și obiectivul tuturor. În prima zi de grădiniță sau de școală vom vedea că ne încercăm o multitudine de sentimente. De ce oare? Cu siguranță, tu, drag părinte, îți vei privi cu mandrie și iubire copilul pe care îl vei lăsa într-un mediu nou și necunoscut, te simți neputincios că nu poți fi alături de el, că nu știi dacă va plânge, dacă se va juca, dacă se va acomoda, dacă ... sunt multe variabile la care te gândești și care te determină să fii mai ocrotitor decât vei fi vreodată. Pe de altă parte se afla o persoană iubitoare, pregătită să îi primescă pe boboceii școlari pentru a forma familia de la școală sau pe cei mai mici dintre copii, care se pregătesc pentru grădiniță.

Tu, părinte, să știi că nu există doi copii la fel. Copiii vin cu propria lor experiență, atitudine, abilități, deprinderi, de aceea în noua familie se vor integra mai greu. Aici se vor stabili reguli, care le va ghida activitatea. Vor avea de respectat un program și mai ales se vor acomoda cu noul spațiu. Pentru profesorul de la clasă toți copiii vor fi unici, se va purta cu toți la fel fără să facă diferențe, însă va ține cont de individualitatea fiecăruia.

Misiunea cadrului didactic este aceea de a îi pregăti pe copii și de a îi ajuta să învețe cum să învețe, să le ofere posibilitatea trăirii sentimentului de bucurie când își duc la bun sfârșit sarcinile, să poată simți emoția creației, să descopere ceea ce îi va plăcea să facă în viață. Totul ține de interesul fiecăruia în a învăța să îi placă ceea ce face.

De aceea, orice relație părinte – profesor are la bază câteva reguli simple, menite a ușura transmiterea de informații, a crea o punte stabilă a comunicării pozitive.

Așadar, dragi părinți, vă îndemn să urmați pașii spre o bună colaborare, care să vă trezească interesul pentru cunoașterea și educarea propriului copil, într-un mediu instituționalizat :

- *respectați timpul celui care vă educă și vă îndrumă copilul;*
- *puneți întrebări ori de câte ori aveți nelămuriri;*
- *asigurați-vă responsabilitatea propriei învățări pe care o transmiteți copilului;*
- *fiți dornici să vă implicați în actul educativ, să încercați idei noi alături de profesorul de la clasă;*
- *riscați și aveți încredere în profesorul copilului. Acesta îi vrea doar binele și este dispus în a-i îndruma pașii spre cunoaștere;*
- *încercați să vă simțiți bine și să participați cu plăcere la activitățile școlare la care sunteți invitat;*
- *fiți prezenți în viața copilului, indiferent de vârsta pe care acesta o are, răspundeți prompt la nevoile lui, oricât de ne semnificative par la prima vedere;*
- *cereți sfaturi și recomandări dacă simțiți că este necesar. Profesorul vă pune la dispoziție toate cunoștințele și experiența dobândite în lucrul cu și despre copii;*
- *încurajați-vă copiii la orice pas, căci aceștia își împărtășesc bucuriile și reușitele în familie.*

Învățătura este un stil de viață, construită prin practici care să formeze omul ca ființă independentă, responsabilă, onestă, eficientă, demnă de respect reciproc. Cu toții ne dorim copii perfecți, însă, dragi părinți, perfecțiunea NU EXISTĂ, de aceea ideal este să avem copii normali, capabili, veseli. În tot acest demers profesorul vă îndrumă, vă sprijină, vă informează, vă sfătuiește, vă înțelege, vă este prieten, confident, ghid, îndrumător. Împreună se poate asigura calitatea actului educativ, iar învățarea să devină atractivă, necesară și benefică. Ne însușim cunoștințele doar învățând, practicând, socializând. Învățarea devenind astfel cursul potrivit și necesar al vieții noastre.

Tu, părinte, ești un exemplu de urmat, așadar, gândește-te ce aspecte ai putea îmbunătăți la tine: ce nu ai, ce nu știi să faci și te-ar împiedica să realizezi ceea ce îți proupuși sau gândește-te le ceea ce există și te-ar putea ajuta să îți îndeplinești visul.

Doar educându-te pe tine îți poți educa copilul, îi poți lăsa cea mai de preț moștenire și anume felul în care i-ai îndrumat pașii spre realizarea propriului său vis, țel.

Ia aminte la CINE SUNT EU?

Eu sunt: un copil (jucăuș, ludic, nevinovat, pur)

Eu sunt: un copac (demn, rezistent, luptător)

Eu sunt: un legăn (mereu în mișcare)

Eu sunt: o floare (elegantă, parfumată, veselă, eternă)

Eu sunt tot ce am învățat să fiu și să pot deveni!!!

Tu poți fi orice îți propui să fii, tu poți transmite lumii, ca părinte, singura ta mare realizare și anume copilul tău. Fii prietenul profesorului copilului tău și astfel dai dovadă că îți pasă. Educația copilului pornește de la tine, de la noi, iar copilul ne va urma și va culege roadele ce le vom semăna.

Noi, cadrele didactice, vă mulțumim, dragi părinți, că ne înmânați cele mai de preț comori ale voastre. Vom avea grijă să nu vă dezamăgim, iar în grădina noastră florile vor crește mari și demne.

TEHNOLOGIA AVANSATĂ LĂSATĂ LA ÎNDEMÂNA COPIILOR – partea 1

*Înv. Pricope Luminița Geanina
Școala primară Pădureni
Jariștea – Vrancea*

M-am gândit să abordez acest subiect după ce în clasa mea de elevi am observat că unul dintre ei, „iubitor” al tabletei, își axează și conduce discuția de fiecare dată către un joc din lumea virtuală.

Mă gândesc să discut cu părinții acestuia explicându-le efectele pe care le poate avea timpul petrecut în fața „tehnologiei”.

Iată câteva motive pentru care copiilor le trebuie limitat accesul:

DEPENDENȚA - Unul din 11 copii, cu vârste cuprinse între 8-18 ani, sunt dependenți de tehnologie. Părinții, atașați tot mai mult de tehnologie, se detașează tot mai mult de proprii copii. Astfel, în absența unui atașament al părintelui, copiii se agață de anumite dispozitive care le creează o relație de dependență.

DEZVOLTAREA RAPIDĂ A CREIERULUI - Până la 2 ani, creierul bebelușului crește în dimensiune și începe să se dezvolte continuu, într-un proces care ține până la vârsta de 21 de ani. Stimulare unui creier în curs de dezvoltare, prin supraexpunerea la aparatura tehnologică (telefoane mobile, internet, iPad-uri, TV), se asociază tot mai des cu deficitul de atenție, întârzierea cognitivă, tulburarea de învățare, creșterea impulsivității și scăderea autocontrolului copiilor.

ÎNTÂRZIERE ÎN DEZVOLTARE - Mișcarea îmbunătățește atenția și capacitatea de învățare. Utilizarea tehnologiei limitează mobilitatea copiilor, cauzând chiar întârzierea dezvoltării acestora, limitând capacitățile de învățare a copiilor.

ORELE INSUFICIENTE DE ODIHNĂ - Aproape 60% dintre părinți nu își supraveghează copiii când vine vorba de utilizarea dispozitivelor portabile, în timp ce 75% dintre copii au voie să utilizeze în camera lor astfel de dispozitive. 75% dintre copii cu vârste cuprinse între 9 și 10 ani sunt privați de somn iar acest lucru are consecințe negative în ceea ce privește notele primite la școală.

Acestea sunt câteva dintre motivele pentru care copiii noștri trebuie să aibă accesul limitat la internet și orice alt joc pe calculator. Să nu uităm că și noi am fost copii, jocurile noastre erau în aer liber, presupuneau mișcare(coardă, minge).

Să păstrăm sănătatea copiilor noștri!

VA URMA...

EDUCAȚIA PERMANENTĂ – IMPERATIV AL SOCIETĂȚII

***Prof. învă. preșc. Șerbu Georgiana Alexandra
Grădinița cu Program Normal Scînteia***

Societatea actuală, supranumită și ”epoca vitezei”, se confruntă cu o nouă situație care necesită o atenție sporită din partea educatorilor, și anume necesitatea unei educații permanente, a unei educații holiste care să pregătească educatul pentru provocările societății actuale, dar și viitoare. În acest sens, se discută despre o educație care începe încă din primele momente ale vieții, educație care să corespundă nevoilor fiziologice și biologice ale copilului, dar care trebuie să se continue pe tot parcursul vieții sale.

Fiind într-o continuă transformare și schimbare, societatea actuală impune o educație care să sprijine formarea personalității educatului în vederea adaptării și dezvoltării. Conform lui Sorin Cristea, ”avem în vedere conceperea educației permanente ca direcție de evoluție a educației, premisă a educației de calitate alături de autoeducație și de valorificarea deplină a educabilității.” (2015, p. 489)

Educația reprezintă liantul dintre necunoscut și cunoaștere. Omul ia contact, încă din primele momente ale vieții sale, cu necunoscutul pe care treptat îl descoperă și îl asimilează.

Este de datoria celui care realizează instrucția să arate calea cea mai simplă și accesibilă pentru ca educatul să perceapă, să asimileze și să transforme, punând în aplicație, informațiile care i se oferă.

Educația permanentă nu se referă doar la educația formală, formalizată care se desfășoară într-un cadru organizat, în mod sistematic și conform unei programe ulterior adecvată cerințelor și necesităților educatului. ”Educația este o activitate psihosocială care vizează formarea și dezvoltarea personalității în vederea integrării sale în societate pe termen scurt, mediu și lung.”(2016, p. 63). Altfel spus, educația este ”un fenomen social fundamental și original, apărut odată cu societatea umană, îndeplinind funcția socială de informare și formare a omului.”(1969, p. 90). Pentru ca procesul de educare să fie complet este necesar ca educația să vizeze nu doar instrucția formală, ci și cea nonformală și informală. De aceea, educația permanentă devine un imperativ al societății care cuprinde elemente ale tuturor formelor educației: formală, nonformală și informală.

Procesul de educare al omului nu se rezumă doar la educația realizată într-un cadru instituționalizat și pe durata unui ciclu de școlarizare. Omul trebuie să se educe permanent, ca o adaptare la necesitățile și cerințele societății. Nivelul de adaptare al omului la condițiile externe vizează și capacitatea sa de educare și autoeducare realizată pe tot parcursul vieții.

Educația permanentă cuprinde și elemente de autoeducație. Astfel, omul, ca o adaptare la cerințele societății, trebuie să fie capabil să se autoeduce și să perceapă acest proces ca fiind unul necesar și cu o importanță aparte. Un om capabil să se autoeduce este un om capabil de perfecționare, de dezvoltare și de integrare.

Educația permanentă vine și în întâmpinarea nevoii de continuă adaptare și perfecționare. De aceea, o persoană care dorește permanent să cunoască lucruri noi, să experimenteze și să se perfecționeze este o persoană care realizează educația permanentă.

Dorința de evoluție, de creștere, de dezvoltare vine ca o premisă a unei educații de calitate. De aceea, educația permanentă este, de fapt, un imperativ al unei educații de calitate.

Calitatea educației este dată atât de calitatea actului educațional și a educatorului, cât și de calitatea educatului. O persoană implicată în propria formare, care să dorească să își dezvolte personalitatea în vederea adaptării la provocările societății este o persoană care dorește să realizeze o educație permanentă.

Importanța unei educații permanente survine în urma necesității adaptării și perfecționării continue. Ideea de educație permanentă reprezintă o noutate, dar în același timp o necesitate deoarece se pune accent pe crearea unei personalități capabile să reziste la transformări, fapt pentru care omul trebuie, în vederea adaptării permanente, să se educe și să cunoască din ce în ce mai multe informații pentru a se perfecționa.

Calitatea educației permanente este dată de calitatea educatului, de nivelul de implicare în acest proces, de informațiile la care are acces, precum și de calitatea educatorului

Bibliografie:

1. Bârsănescu, Ștefan. (1969). *Dicționar de pedagogie contemporană*. București: Editura Enciclopedică Română.
2. Cristea, Sorin. (2015). *Dicționar enciclopedic de pedagogie. Volumul I*. București: Didactica Publishing House.
3. Cristea, Sorin. (2016). *Pedagogia Științele Pedagogice Științele Educației*. București: Didactica Publishing House.
4. Cristea, Sorin. (2016). *Educația. Concept și analiză*. București: Didactica Publishing House.

EDUCAȚIA PERMANENTĂ

Activitate extrașcolară

”Cinste Eroilor neamului”

Înv. Pricope Luminița Geanina
Școala primară Pădureni
Jariștea – Vrancea

Dragi cititori,

În acest număr m-am gândit să vă prezint o altă activitate la care elevii Școlii Primare Pădureni- Jariștea au participat cu deosebit interes. Am ales – Cinste eroilor neamului.

Motto:

”Suntem mici,dar și noi știm să ne cinstim cum se cuvine”

Scopul acestei activități

Cunoașterea unor fapte, eroi și evenimente însemnate din trecutul de luptă al poporului român și valorificarea potențialului creativ al copiilor.

Expunând elevilor mai multe povestioare din trecutul glorios al poporului nostru , am trezit mai mult interesul lor pentru lectură, accentul fiind pus pe cele menționate. Am hotărât împreună să ne exprimăm admirația prin cântec și desen. O elevă a clasei a III-a și-a ales, pe lângă piesele cântate alături de colegii săi, să interpreteze solo alte două cântece din folclorul românesc. Astfel, a interpretat cu multă emoție în glas – **”Cântă cuc-n Bucovina”** și **”Doamne ocrotește-i pe români”**. Le-a cântat purtând portul popular, reușind să smulgă aplauzele tuturor celor ce participau la eveniment în curtea bisericii din sat.

În urma acestei activități elevii au devenit tot mai dornici de a marca astfel de evenimente prin cânt .

Școala Primară Pădureni- ciclul primar și preprimar

**ȘTRUMFFY
NE ÎNVATĂ POEZII!**

În prima zi de școală

*Când la școală-n prima zi,
învățătoarea zâmbind,
m-a luat dintre copii,
eu am început să plâng.*

*Ca o mamă iubitoare
m-a rugat cu tonu-i blând:
"Hai, zâmbeste ca o floare!
Nu vreau să te văd plângând".*

*Cu căldura ei de mamă
spre mine s-a aplecat.
Mi-a spus să nu-mi fie teamă,
și fruntea mi-a sărutat.*

*Abia atunci am înțeles
că are un suflet bun.
Am trecut al vieții stres
și am îndrăznit să-i spun:*

*Doamna mea învățătoare,
mama n-a putut să vină.
Mi-a dat să v-aduc o floare
din frumoasa ei grădină.*

*S-a așezat lângă mine
și-n căldura-îmbrățișării,
M-am simțit atât de bine
că plânsul l-am dat uitării.*

poezie de Dumitru Delcă (16 decembrie 2015)

Notă: Poezia este preluată de pe internet de pe site-ul citatepedia.ro

Educatoarea

(versuri dedicate doamnei educatoare Lăcrămioara Maruneac)

Prima zi de grădiniță
Vin copiii-n pas grăbit,
Că-i așteaptă o dăscăliță
Cu ochi mari și chip iubit.

Prima mea educatoare,
Primul om care mă-nvață
Cum să desenez o floare,
Cum să pot răzbi în viață.

Mă privește cu iubire,
Îi văd chipu-mbujorat,
Îmi dă jucării, creioane
Chiar și foi de colorat.

Mâna-i caldă, iubitoare,
Peste mâna mea și-o lasă
Desenând raze de soare
Peste iarbă, flori și casă.

Iar când mâna mi se-nclină,
Ea mereu este cu mine
Să mă-nvăluie-n lumină,
Să mă-nvețe să fac bine.

Simina Silvia Șcladan

Notă: Poezia este preluată de pe internet de pe site-ul relaxare.wordpress.com

***EU SUNT ȘTRUMFFY!
V-A PLĂCUT?
VĂ DAU ÎNTÂLNIRE
LA URMĂTORUL
NUMĂR!***

PE CURÂND!